

Til nr. 23

Efter de gældende regler refunderer staten 50 pct. af kommunernes udgifter til førtidspension til personer under 60 år, og 100 pct. af kommunernes udgifter til pension til personer, der er fyldt 60 år.

For at give kommunerne en større økonomisk tilskyndelse til en tidlig og forebyggende indsats også for personer over 60 år foreslås den statslige refusion af kommunernes udgifter til pension fastsat til 50 pct. for alle under 67 år. Forslaget skal også ses i sammenhæng med regeringens overvejelser om en fremtidig seniorpolitik.

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Det foreslås endvidere, at statens refusion af kommunernes udgifter efter § 17, stk. 1 og 3, til personlige tillæg til pensionister, hvis økonomiske forhold er særlig vanskelige eller ganske særlig vanskelige, ændres til 50 pct.

Efter de gældende regler afholder staten 75 pct. af kommunernes udgifter til personligt tillæg. Der ydes dog kun statsrefusion af kommunale udgifter inden for et rådighedsbeløb. Hvis den enkelte kommune yder personlige tillæg ud over rådighedsbeløbet, sker det uden refusion fra staten.

Ved ændring af refusionsprocenten til 50 dækker staten kommunernes udgifter med den samme andel som tilsvarende udgifter efter den gældende bistandslov, jf. også forslaget til lov om aktiv socialpolitik. Med forslaget ønskes det også opnået, at kommunerne i overensstemmelse med loven træffer afgørelse om personlige tillæg efter en konkret individuel vurdering.

Det foreslås samtidig, at bestemmelsen om et rådighedsbeløb ophæves. Hermed vil der ikke længere være en maksimumsgrænse for statens refusion af kommunernes udgifter til personlige tillæg efter § 17, stk. 1 og 3.

Statens refusion af kommunernes udgifter efter § 17, stk. 2 og 4, til personlige tillæg til varmeudgifter og til udgifter til petroleum, forbliver uændret, idet reglerne herom er fastsat af socialministeren efter bemyndigelse i en bekendtgørelse.

Der stilles forslag om at ophæve den 6 årige mellemkommunale afregningsregel i gældende lovs § 52, stk. 3.

Forslaget skal ses som en konsekvens af, at det samtidig foreslås, at det er opholdskommunen, der i alle tilfælde skal varetage administrationen af sager efter pensionsloven, og at kompetencen til at tilkende alle typer førtidspension udlægges til kommunerne, jf. bemærkningerne til nr. 25 og 26 og til nr. 27.

Efter gældende regler finansierer den kommune, der har truffet afgørelse om tilkendelse af pension eller har indgivet indstilling herom til revaliderings-

og pensionsnævnet, den kommunale andel af udgifterne til pension i 6 år, uanset om pensionisten flytter fra kommunen.

Efter lovforslaget skal opholdskommunen afholde den kommunale andel af udgifterne til pension også i de tilfælde, hvor opholdskommunen er en anden end den kommune, der har tilkendt pensionen.

For ikke økonomisk at belaste kommuner, som har institutioner mv., jf. gældende lovs § 58, foreslås det, at opholdskommunen kan kræve sin del af udgifterne til pension refunderet af en tidligere opholdskommune, når den tidligere opholdskommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at en person har ophold i en af de nævnte institutionstyper mv. Refusionsadgangen gælder, så længe pensionisten er optaget i en institution mv. i en anden kommune, og uanset om personen først får tilkendt pension under opholdet. Forslaget om ophævelse af den 6 årige mellemkommunale afregningsregel medfører imidlertid, at finansieringsforpligtelsen overgår til opholdskommunen ved udflytning fra institution mv.

Det foreslås endvidere som konsekvens af ophævelsen af den 6 årige mellemkommunale afregningsregel, at staten afholder den fulde udgift til pension til personer, der har fast bopæl i udlandet.

Som konsekvens af, at reglerne om sagsbehandling og klageadgang mv. foreslås samlet i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område fælles for hele det sociale område, foreslås det, at bemyndigelsesbestemmelsen i § 52, stk. 6, hvorefter socialministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om refusion, regnskabsaflægelse og revision, ophæves. Bestemmelsens indhold foreslås overført til § 85 i forslaget til lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Til nr. 24

§ 53

Det foreslås, at opholdskommunen – for ikke økonomisk at belaste kommuner, som har institutioner mv., jf. gældende lovs § 58 – kan kræve sin del af udgifterne til pension refunderet af en tidligere opholdskommune, når den tidligere opholdskommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at en person har ophold i en af de nævnte boformer mv. Refusionsadgangen gælder, uanset om personen først får tilkendt pension under opholdet, og så længe pensionisten har ophold i en af de nævnte boformer mv. i en anden kommune.

Adgangen til at kræve refusion af en tidligere opholdskommune gælder efter forslaget for udgifter til pension efter §§ 12, 14, 16 og 18 i pensionsloven. Udgifter til personlige tillæg efter pensionslovens § 17